

[Handelsministeren.]

spørgsmaalet i Tilfælde af, at man anlagde Sag mod Ministeriet. Dette Sagsanlæg blev inkamineret inden 24. Oktober 1924, og man har anlagt disse Sager mod Handelsministeriet.

Efter at dette Spørgsmaal nu er afgjort, modtog Handelsministeriet den 19. November i Fjor en Skrivelse fra det under Oprettelse værende Selskab, i hvilken man protesterede imod, at Afgørelsen af Andragendet om Godkendelse af Vedtægter og Tilladelse til at træde i Virksomhed stilledes i Bero, indtil de Sager, jeg her har nævnt, var afgjort, altsaa de Sager, man havde anlagt mod Ministeriet. Det Spørgsmaal har vi endnu ikke taget Stilling til og har ikke kunnet tage Stilling til, og desuden er der en Sag mere, som ligger for Højesteret, en Sag, der utvivlsomt ogsaa vil kunne faa Indflydelse paa, hvorledes man i det hele taget skal stille sig overfor det nydannede Selskab, som endnu ikke har faaet endelig Godkendelse.

Personlig er jeg af den Opfattelse, at det er meget vanskeligt for en ganske uhildet Betragter at komme til Klarhed over, hvorvidt det er muligt for Ministeriet i Øjeblikket at gaa til en Godkendelse eller ikke. Jeg har ikke, saaledes som det er sagt, taget endeligt Standpunkt til Sagen, men jeg vil hævde som den Minister, der har Ansvaret overfor Staten, ogsaa Ansvaret i Forhold til de tre Sagsanlæg, under hvilke man kræver, at Staten eventuelt skal betale en Erstatning paa 640 000 Kr., at det nøje maa overvaages, at der ikke foretages Handlinger, som kan foregribe Begivenhederne paa en saadan Maade, at Staten kan blive forpligtet udover, hvad Staten ellers vilde være blevet.

Jeg tror, at Tingets ærede Medlemmer vil indrømme, at Ministeren har en vanskelig Stilling i en Sag af denne Art. Jeg føler mig forpligtet til at varetage Statens Interesser, at vi ikke kommer ud for noget, der kan forpligte, og her er Tale om Sagsanlæg med meget store Erstatningskrav. Jeg er ogsaa nødsaget til at passe nøje paa, at min Kompetence ikke kommer i Strid med Forsikringsloven af 1922, og at jeg ikke kommer i lovstridigt Forhold til de Afgørelser, som selve Forsikringsraadet enten direkte har taget eller tilraader mig at tage eller godkende.

Efter at have givet denne Redegørelse, der er udarbejdet i Ministeriet og gjort saa objektiv som muligt af Embedsmændene i Forbindelse med mig, skal jeg til Slut kun udtale, at jeg gerne vil medvirke til, at

Sagen bliver inkamineret for en uhildet Domstol, uhildet i den Forstand, at det bliver helt nye Mænd eller en helt ny Mand, der kommer til at sige det afgørende Ord i Sagen; men jeg maa tilføje, at jeg forstaar ganske vist ikke, hvorledes man skal kunne faa det gjort i Øjeblikket, eftersom der ikke er givet og formentlig heller ikke vil blive givet noget Tilsagn om, at denne Afgørelse ogsaa vil faa Indflydelse paa de Sagsanlæg med tilsluttende Erstatningskrav, der er rejst overfor Staten.

Kan man give et saadant Tilsagn, at den Domsafsigselse, der bliver foretaget, bliver den endelige og den afgørende, saaledes at man bliver fri for dette Stridsspørgsmaal, der er lige ubehageligt, synes jeg, for alle Parter, og som Staten uden egen Skyld er kommet ind i, og som bebyrder mig og har bebyrdet de vekslende Ministre med et Arbejde, der ikke giver megen Bonus i nogen Henseende, skal jeg hilse det med Glæde, og jeg beder de ærede Medlemmer, som optræder i denne Sag, om at yde deres gode Medvirkning til, at man kan faa Sagen ud af Verden paa denne Maade. Thi nu har den verseret, om jeg saa maa sige, for Retten i 6 Aar; jeg synes, det er tilstrækkeligt; jeg synes, den Tid nu maa være kommet, da vi maa sige til os selv: Lad os nu faa den afgjort paa en saadan Maade, at man virkelig kan sige: Nu er den afgjort saa retfærdigt, som det overhovedet er muligt at afgøre en Sag, der har faaet en saadan Karakter, som denne Sag har faaet.

Kyed: Jeg takker den højtærede Minister for Redegørelsen. Jeg forstaar jo udmærket godt, hvad jeg ogsaa gav Udtryk for i Gaar, at det for Ministeren er en meget vanskelig Sag. Jeg gav ogsaa Udtryk for, at jeg jo var fuldt ud bekendt med, at Sagen for nylig sammen med alt, hvad der vedrører Forsikringsforhold, er overført til Handelsministeriet, altsaa i Løbet af de sidste Maaneder er kommet til Handelsministeriets og Handelsministerens Kundskab, saa at Handelsministeren kan beskæftige sig dermed. Men selvfølgelig skal man ogsaa igennem vanskelige Sager.

Ministeren oplyste, at man ikke i Ministeriet har taget Standpunkt til, hvorvidt man kan adskille Spørgsmaalet om Koncession og Spørgsmaalet om Erstatningsagerne fra hinanden. Da det er Tilfældet, kan vi jo ikke faa de Spørgsmaal, som jeg stillede i Gaar, besvaret her i Dag, det er jeg fuldstændig klar over.

Dernæst var den højtærede Minister inde paa at fortolke mine Udtalelser i Gaar